

благослови момъка и съ тия думи се обърна къмъ народа:

— „Благочестиви християни, днесъ Богъ ви направи свидетели на едно рѣдко чудо. Жре-

цитѣ на великата школа за премъдроститѣ божии откриха невидена паметъ и нечуванъ умъ въ нашето духовно чедо

княза Симеона, синъ на нашия духовенъ приемникъ — премъдриятъ царъ на българитѣ Борисъ - Михаилъ.

„За този даръ Божии на младия Симеона азъ и мждрецитѣ го признаваме за равенъ по мисълъ намъ и на всички премъдри мъже, що сж живѣли отъ най-стари времена до днесъ.

„Нека това първо по рода си чудо се запомни отъ всички, защото Богъ рѣдко дава свидетелство за подобна милостъ къмъ своитѣ земни чедата. Бждете щастливи, че сте озарени съ тази радостъ презъ вашия краткъ земенъ животъ!“

Последнитѣ думи на патриарха заглѣхнаха отъ радостнитѣ викове на народа, който постилаше дрехитѣ си по земята, за да стѣпи по тѣхъ младиятъ мждрецъ Симеонъ...

Този мждръ князь донесе величие и слава за българския народъ. Неговото царуване се казва Златенъ вѣкъ на българската книжнина. Той единственъ отъ българскитѣ царе остана записанъ въ историята подъ името Симеонъ Велики.

Д. Панчевъ Кардашевъ